

NEUTRALISERING AF HUNDE

– KORT FORTALT

NEUTRALISERING AF HUNDE

I det moderne samfund er vores hunde - og i dette tilfælde vores familiehunde - underkastet samfundets generelle vilkår, hvilket vil sige, at hundene mere eller mindre må leve på menneskets betingelser.

Et hundeliv på menneskets betingelser forløber normalt ganske udmærket til gensidig glæde for hund og ejer, men i visse perioder kniber det for hunden at indpasse sig under disse forhold, hvilket medfører gener af varierende karakter for ejeren - og i lige så høj grad for hunden. Disse perioder er for hunhundens vedkommende løbetidsperioderne, der almindeligvis forekommer 2 gange om året.

For hanhundens vedkommende er sådanne perioder afhængige af, om der i nabolaget er hunhunde i løbetid.

Ulemper i og efter løbetiden

De ulemper, som opstår, kendes jo nok af de fleste

hundeejere, nemlig for hunhundens vedkommende blødning fra skeden med efterfølgende pletter på gulve og tæpper, samt hulen og tuden fra de hanhunde, som tiltrækkes.

For hanhundens vedkommende består ulemperne i, at hunden bliver meget urolig. Den vil gerne strejfe og prøver at bryde ud af hus eller indhegning, og den stikker af, hvis den kan se sit snit til det. Eller den hyler og skraber på døre osv. for at komme ud til den attråede.

Menneskets regulering af disse forhold påvirker naturligvis også hundene i meget betydelig

grad, idet vi mennesker på helt unaturlig måde hindrer dyrene i at følge deres instinkt, og her er tale om et meget basalt instinkt, nemlig at opsøge hinanden med parring til følge.

Yderligere ses hos nogle hunhunde det fænomen, som kaldes nervøs eller indbildt drægtighed - en hormonel ubalance, som ca. 2 måneder efter løbetiden bevirker, at hunden tror, at den skal føde eller lige har fået hvalpe. Dette bevirker, at hunden er urolig, ikke vil spise, skraber legedyr og lignende til sig og forsøger at lave en rede, og der kan komme mælk i mælkekirtlerne.

I denne periode er hunden psykisk ude af balance og kan være særdeles vanskelig at omgås.

Man møder ofte den opfattelse, at hvis hunden får et kuld hvalpe, vil dette problem være afhjulpet. Det må man nok betragte som gammel overtro, selvom det i enkelte tilfælde ikke kan udelukkes, at et kuld hvalpe kan mindske denne gene.

Fordele ved sterilisation og kastration

For at undgå de psykiske belastninger, som disse perioder medfører for hundene og for deres ejere, og for at undgå en overproduktion af hvalpe, som enten må

aflives eller kommer til at leve en kummerlig tilværelse som uønsket individ, vælger mange mennesker at lade deres dyr kastrere eller sterilisere - en løsning, som set ud fra et dyreværns-mæssigt og sundhedsmæssigt synspunkt, er den eneste rigtige.

Sterilisation

For hunhundens vedkommende består operationen i, at såvel æggestok som livmoder fjernes gennem en åbning i bugvæggen.

I enkelte tilfælde fjernes kun livmoderen. Efter min opfattelse er det en særdeles dårlig løsning, idet hunden ganske vist ikke kan få hvalpe, men de tidligere beskrevne ulemper for hund og ejer vedbliver at opstå et par gange årligt, da hunden fortsat kommer i løbetid.

Selve operationen foretages under fuld bedøvelse og medfører meget små ulemper for hunden. Ulemperne er så små, at indgrebet udføres ambulantly.

En anden måde at undgå løbetid på er at give hunden hormonsprøjtninger hver 5. måned. På denne måde holder man konstant hundens æggestokke inaktive, hvilket medfører, at den normale cyklus ophører, og at hunden derfor ikke kommer i løbetid.

Det er imidlertid sådan, at nogle hunde tilsyneladende ændrer psyke eller på anden måde ikke kan tåle disse hormonbehandling, og risikoen for udvikling af kræftknuder i mælkekirtlerne bliver større.

Derfor er sterilisation på alle måder den bedste løsning.

Kastration

For hanhundens vedkommende er indgrebet noget mindre, idet testiklerne kan fjernes uden åbning til bughulen – under forudsætning af at de begge sidder normalt placeret i pungen.

Selve indgrebet består i fjernelse af begge testikler gennem et lille snit i huden med efterfølgende sammensyning af operationssåret. Også dette indgreb medfører meget små ulemper for hunden og udføres ambulantly.

Hvis man ikke ønsker at lade hunden kastrere, kan man overskære sædlederne fra begge testikler og derved undgå, at hunden kan forplante sig. Ved denne fremgangsmåde undgår man imidlertid ikke de gener, som man i de fleste tilfælde ønsker at

undgå, hvorfor dette indgreb kun sjældent er tilfredsstillende.

Hvornår skal man lade sin hund operere?

I princippet kan man udføre disse operationer på meget små hvalpe, men af hensyn til hundens harmoniske udvikling er det mest hensigtsmæssigt at lade hunden komme gennem puberteten, før man lader den operere. Det vil for de fleste hundes vedkommende sige, at de kan opereres, fra de er knap et år og på et hvilket som helst tidspunkt herefter.

For hunhundens vedkommende opnår man en reduktion i risikoen for kræftknuder i mælkekirtlerne ved sterilisationen er størst, jo yngre hunden er.

Hunhunde kan endog steriliseres under drægtighed.

Hundens vægt efter indgrebet

Oftentimes hører man, at kastrerede og steriliserede hunde bliver dovne og overvægtige

Ved sterilisation og kastration nedsættes de opererede dyrs stofskifte, - og dermed nedsættes deres kaloriebehov.

Det er dog kun lidt, og erfaringerne viser da også, at de hundeejere, som er opmærksomme på problemet fra starten og sørger for at opretholde det samme motionsniveau og afpasser kostmængden, ikke får problemer med at holde deres hundes vægt på det samme niveau som før indgrebet.

Det er ikke synd

Det hyppigste argument mod at lade sin hund sterilisere eller kastrere er, at det er synd for hunden. Mon ikke det er mindst lige så synd for dyrene, at man

hindrer dem i en så basal funktion som tilfredsstillelse af kønsdriften?

Neutralisering af hunde - kort fortalt
af fagdyrlæge Finn Boserup

Udgivet af:

DYREFONDET

Ericaparken 23, 2820 Gentofte,
tlf. 39 56 30 00, www.dyrefondet.dk

Tak til fotograferne:

Dreamstime

Layout og tryk:

KLS Grafisk Hus A/S

Denne tryksag er produceret CO₂-neutralt.

DYREFONDET

Ericaparken 23, 2820 Gentofte, tlf. 39 56 30 00, www.dyrefondet.dk